

FOTOS: LARS SKAANING

Lykke, men ikke kun

To forelæsninger, syv workshops, debat og vidensdeling. Det var elementerne i den faglige cocktail på Årsmøde 2011

Vil man til bunds i begrebet 'lykkeridder', temaet for årsmøde, virker det oplagt at gå vejen om begrebet lykke.

Den vej havde årsmødets arrangører valgt at betrede ved at invitere professor Daniel Gilbert, Harvard University, til at holde en stemningsskabende, ja direkte sagt: *morsom* indledningsforelæsning om menneskets haltende evne til at finde sin egen lykke.

Det er forudsigeligt (?), at sex gør os lykkelige, ellers er vi håbløse til at forudse, hvor lykken gemmer sig. Undersøgelser viser fx, at penge kun gør os lykkelige op til det punkt, hvor de

sikrer os tryghed, tre måltider om dagen og tag over hovedet. Praj til rigmanden: sejlbåd nr. 2 øger ikke den lykke, han følte efter nr. 1. Og som en begmand til lykkeridderen: Vi bliver lykkeligere af at give penge ud på andre end på os selv!

Gør det at få børn os lykkelige? Vi tror det på forhånd, men videnskaben siger noget andet. Sat på spidsen: Vi genvinder lykken, når hunden dør og børnene flytter hjemmefra.

Højt tempo, eksempel på eksempel, forbløffende. Show og forførelse? Absolut! Men funderet på data og velegnet til på uforglemmelig vis at kickstarte det faglige program.

At møde sin klient

Lige så effektivt, men med emnets alvor indgraveret i formen, lukkede hans landsmand, Ph.D. Kent Drescher, National Center for PTSD i Californien, årsmødet med en forelæsning om det terapeutiske arbejde med amerikanske krigsveteraner.

Krig forandrer mennesker, lød udsagnet, baseret på erfaringerne fra Afghanistan og Irak – og det var ingen letkøbt formulering, hvad deltagerne fik knugende beviser for.

Som psykolog og tidligere præst øste Drescher af sine erfaringer med at finde ”spiritual pathways to better outcome” for sine traumatiserede klienter, nok en mere naturlig tanke i USA end her, men med en pointe, det er værd at hæfte sig ved. Også i USA er der nemlig stor afstand mellem psykologers åndelige (religiøse) ståsted og deres klienters. Og skal vi ikke møde klienterne, hvor *de* står?!

Liv uden lidelse

Det faglige arrangement havde dog udpræget sin vægt i de hele syv workshops, som indkredsede temaet om lykkeridderen.

Der var workshoppen om den lidelsesfri opvækst og det lidelsesfri forældreskab – og de ulykker, de udeblevne frustratio-

ner kan føre til. Der var workshoppen om følger af en opvækst præget af individualisering og selvrealisering set gennem neuropsykologiens briller.

I den modsatte ende betragtede man på en workshop lykkeridderens indtog på arbejdsmarkedet. En tilsvarende optik havde man også på workshoppen, der forsøgte at indfange lykkeridderens ledelsespotentiale – i dobbelt forstand: udfordringerne (det håbløse?) i at lede en lykkeridder og arbejdspladsens udfordringer, når lederen selv er lykkeridder.

Dette er pluk, ligesom den enkelte workshop jo er seks timers udsnit af den viden og de erfaringer, undervisere og deltagere deler. Emnet bliver på ingen måde udtømt.

Har vi mon selv elementer af lykkeridderen i os? spurgte man selvkritisk på en workshop. Den latter, spørgsmålet vakte, var selverkendelsens snarere end en afvisning af, at pilen også kan pege i vores egen retning. Psykologer spejler som bekendt samfund og epoke. Det kan der komme meningsfuld debat og vidensdeling ud af, når psykologerne mødes på Nyborg Strand.

Og det kom der. ■

Jørgen Carl, redaktør